

[Anders Mølgaard]

rens kommentarer til – er der altså reelt sket det, at man har frosset de små selvstændige ud, og det mener jeg er totalt i uoverensstemmelse med »En ny start« og med præcis det, der burde være intentionen i regeringens ideer med de forskellige reformer, som vi behandler i disse dage.

Så jeg vil egentlig spørge, om den udvikling – den måde, man i administrationspraksis har behandlet de små selvstændige på, som burde være vækstlaget i vort samfund – er en udvikling, der er i overensstemmelse med selve lovens ånd og formål.

Aage Frandsen (SF):

SF er meget positivt indstillet over for hele VUS-systemet ud fra den kendsgerning, at det er de korttidsuddannede, man dér søger at give en uddannelse, der er nogenlunde rimelig i forhold til den uddannelse, de ikke fik, da de var i deres unge år.

Derfor er vi også meget positive over for de ændringer, der er i lovforslaget, både når det drejer sig om fleksibiliteten, og når det drejer sig om, at der gives mulighed for en sammenhængende periode på 40 uger, men stadig væk sådan, at man kan tage kortere moduler inden for de 40 uger, så man ikke pålægges 40 uger under ét. Mange af de mennesker, det drejer sig om, kan jo ikke klare, har ikke lyst til, vil ikke have et så langt uddannelsesforløb, idet de simpelt hen – af gode grunde, kan man nok sige – nærer en vis skræk for uddannelse, fordi deres erfaringer med skolevæsenet ikke er de allerbedste.

Jeg vil i den forbindelse spørge ministeren – når man nu trods alt indfører en begrænsning på 40 uger – om det i forhold til det nuværende system, hvor man i hvert fald principielt godt kunne have mere end 40 uger på lang sigt, overhovedet vil berøre nogen. Det har man selvfølgelig ikke så megen erfaring for, for så lang tid har systemet ikke fungeret. Men er der en risiko for, at man for norges vedkommende vil støde på et loft, som man ikke ville støde på tidligere? Det vil jeg godt spørge ministeren om.

Det næste i forslaget, som er godt, er, at der er flere penge med, og det er jo helt nødvendigt. Man kan tale meget smukt om voksenuddannelse, og at vi skal gøre noget for de korttidsuddannede, men hvis ikke man sender

penge med, nytter det ikke meget med de smukke ord. Derfor er det helt afgørende – og det ligger også i lovforslagets bemærkninger – at der skal følge penge med.

Det tredje, som er godt ved forslaget, er noget, som måske ikke ligger i selve dette lovforslag, men som ligger i andre forslag, nemlig at der også findes uddannelser, som man kan tage. Derfor ser vi også dette forslag således, som ministeren gør det: i sammenhæng med lov om åben uddannelse. Det afgørende er, at man strikker uddannelsessystemet således sammen, at de mennesker, det drejer sig om, altså også kan finde en uddannelse, som de kan benytte sig af.

I forlængelse af, hvad den socialdemokratiske ordfører, fru Lone Møller, sagde, vil jeg godt sige, at det måske var værd også at overveje spørgsmålet om i højere grad at inddrage amterne i administrationen af det. Det kan godt være, at det ikke skal ske nu, for dette forslag skal køres igennem i løbet af en uge, men det var nok en idé at se dette uddannelsessystem sammen med de andre ting, man laver inden for voksenuddannelsesområdet.

Men vores indstilling til forslaget er meget positiv. Jeg har dog lige det spørgsmål til ministeren, om der er nogle, som man må regne med kommer lidt i klemme. Hvis det drejer sig om nogle få, må man nok sige, at det er en omkostning, man må tage med. Under alle omstændigheder er vi meget positive over for lovforslaget i dets helhed.

Jan Kjøpke Christensen (FP):

Som bekendt har nærværende forslag relation til VUS-ordningen. Fremskridtspartiets holdning er, at vi tager afstand fra forslaget, da det er i modstrid med vore grundlæggende holdninger, der jo går ud på ikke at åbne for betalt frihed til uddannelse. En sådan form for undervisning bør betales af den enkelte eller ske i fritiden.

Når vi ser på ændringerne i dette forslag i forhold til det, som ligger til grund for det, skal støtteperioden ændres til maksimalt 40 uger. Det er isoleret set godt, at der sættes en maksimumsgrænse for den periode, hvori man kan modtage støtte, men i sammenhæng med resten af forslaget, der decideret gør det til en ret at modtage støtten, betyder det efter vor opfattelse reelt en forøgelse af udgifterne til støtten.